

AJUNTAMENT DE LES BORGES DEL CAMP

**Festa Major
en honor de la
Mare de Déu de la Riera
2007**

**Salutació
Parlament de benvinguda**

Joaquim Calatayud i Casals

Alcalde de les Borges del Camp

Excel·lentíssima Mare de Déu de la Riera, Alcaldessa d'Honor de les Borges del Camp,

Amics, amigues,

Molt bona nit a tothom,

Avui és 7 de setembre, el Dia de l'Arribada, i si a les Borges del Camp hi ha un dia especialment significatiu, un dia que tots sabem que és el gran dia, aquest és el 7 de setembre.

Mare de Déu de la Riera, senyora Alcaldessa d'Honor, de tots i cada un dels sets de setembre que he viscut al llarg de la meva vida, aquest és sens dubte el més transcendent, el més important, el més emocionant, i ho és perquè, com vós sabeu, avui tinc l'oportunitat de dirigir-me a vós, Senyora, en la meva condició de màxim representant de les dones i dels homes, dels avis i de les àvies que, plegats, formem el vostre poble: les Borges del Camp.

Com vós sabeu, Senyora, cada cop que es produeix un canvi a l'Alcaldia, correspon al nou alcalde fer el parlament de benvinguda del 7 de setembre, del Dia de l'Arribada. I avui, senyora, avui, amics i amigues, borgencs i borgenques, permeteu-me que us digui que estic profundament commogut i que, al mateix temps, m'omple d'una gran satisfacció el fet de poder-me dirigir a vós en qualitat de màxim representant de tots aquells que portem les Borges al cor.

Al llarg de tota la meva vida, Senyora, cada set de setembre, jo he estat a la plaça de Sant Antoni esperant la vostra Arribada. He sigut aquí de nen, després he sigut aquí de jove, com a diable, i ja anys després he sigut aquí com a membre del Consistori. I tal com jo he fet al llarg de la meva vida, som molts els borgencs i les borgenques que sabem que el dia 7 de setembre és quelcom molt especial.

Avui, Senyora, com cada any, aquí, a la plaça de Sant Antoni hi ha l'Ajuntament de les Borges del Camp, alcaldes veïns, la Coral Verge de la Riera i el Cor Parroquial, els Diables, nens i nenes despreocupats, gent devota que us mira i prega en silenci, gent que us té una gran devoció i altre gent que potser, simplement, us mira amb respecte. Però tots, Senyora, borgencs de soca rel o nouvinguts, gent gran o gent jove som aquí per donar-vos la benvinguda com alcaldessa del nostre poble.

I crec, Senyora, que aquest és el fet important, que tots, borgencs i borgenques, amb independència de què fem, d'on venim o de què pensem som avui aquí.

I això, Senyora, és el que fa que un poble sigui gran, que tingui present i que tingui futur. És aquest el ciment amb què cada dia, tots plegats, hem d'anar construint el poble que volem.

L'any 1984, Senyora, el parlament de benvinguda va anar a càrrec de l'expresident de la Generalitat, Jordi Pujol. Pujol va dir aquell set de setembre de 1984 unes paraules que comparteixo plenament: «un poble sense fe, un poble sense conviccions no va endavant». I va ser el mateix president Pujol qui va encunyar aquella altra frase que tots ens hem fet una mica nostra: «és català qui viu i treballa a Catalunya i, a més, té voluntat de ser-ne».

Doncs bé, Senyora, avui que el poble de les Borges és davant la seva patrona, jo us vull demanar la vostra protecció perquè ens ajudeu a mantenir la nostra identitat, el nostre tarannà, la nostra manera de ser com a borgencs, que és el que som i el que volem ser.

Com vós sabeu, Senyora, les Borges és un poble que creix, un poble que va endavant, un poble que es projecta al futur amb esperança, amb entusiasme i amb valentia. Crec molt sincerament que estem en el bon camí, que anem en la direcció correcta, però al mateix temps tots plegats hem de ser conscients que qualsevol canvi implica riscos, i en el nostre cas el risc més important és la desaparició d'allò que ens uneix, d'allò que compartim: el nostre esperit com a poble.

Vivim, Senyora, com vós sabeu, dins el radi d'influència de dues grans ciutats: Reus i Tarragona. Vivim Senyora en un món que està estretament intercomunicat i on és possible conèixer què passa a l'altra punta del planeta en tan sols uns instants.

Vivim Senyora en un món on tot plegat es mou a una velocitat de vertigen. I és ben cert que aquest ritme frenètic al que ens ha conduït el progrés comporta grans avantatges per a la humanitat, ara bé, també incorpora riscos evidents.

El nostre poble, la nostra societat, el nostre país, Catalunya, el nostre món, viuen moments convulsos. Un dia sí i l'altre també ens trobem amb serveis i infraestructures que no funcionen mentre els nostres dirigents es limiten a demanar-nos paciència, a mirar cap a un altre costat i a dir que la culpa d'aquest desgavell és dels que hi havia abans.

Veiem, atònits, com Catalunya perd poder i influència cada dia mentre els grups polítics, que tenen Catalunya com a principal marc de referència, són incapaços d'asseure's i d'entendre's.

Veiem, senyora, el desencís d'una part de la nostra societat que, desanimada, no en vol saber res de tot plegat. O assistim en altres casos a fets molt més greus que ens colpeixen i que som incapaços d'entendre: des de la violència de gènere, fins els problemes a escoles i instituts on part del nostre jovent no respecta al professorat, o personal mèdic agredit impunament.

El menyspreu pels nostres valors més tradicionals, la indiferència, el tant se me'n fot, la falta de respecte cap els nostres conciutadans o el culte desmesurat cap a determinats ídols de bella façana però buits de contingut formen part, malauradament, d'una nova escala de valors que, poc a poc, fa forat entre aquelles persones i aquells col·lectius amb conviccions més febles.

Doncs bé, davant aquest desànim, Senyora, vull acabar aquest parlament amb un compromís i amb una petició: com a borgenc, com a català, com a alcalde de les Borges del Camp, però sobretot com a persona, us vull expressar el meu compromís i, al mateix, temps vull demanar-vos, en nom de tots, la vostra protecció.

Els homes i les dones que avui som aquí ens hem de comprometre fermament amb nosaltres mateixos, amb la societat, amb el nostre poble i amb el nostre país, Catalunya. Cal recuperar la cultura de l'esforç i del treball, parlar sense embuts de drets, però també

de deures, fomentar el sentit de la responsabilitat personal i, en definitiva, teixir entre tots una societat sòlida i amb bons fonaments on la convivència, la tolerància, el respecte i la feina ben feta siguin valors compartits i cabdals de la nostra manera d'entendre aquesta societat, cada cop més rica, però també cada cop més complexa.

I és que, en definitiva, el més important, allò que ens ha de cohesionar i ens ha de donar força com a persones i com a poble és el fet de tenir conviccions. I nosaltres les tenim. I és per això que n'estic segur que anirem endavant.

I l'altra fet diferencial que garanteix el nostre futur, la continuïtat de la nostra manera de fer, les nostres tradicions, és que som borgencs, som borgenques, vivim a les Borges, treballem per a les Borges i, a més, tenim la voluntat de ser el que som.

Mare de Déu de la Riera, ajudeu-nos en aquesta tasca i doneu-nos l'empenta, la força i la voluntat necessàries per tal que entre tots construïm aquest projecte que ens uneix: un gran poble, un poble acollidor, un lloc on viure amb molta dignitat.

Moltes gràcies i bona nit

Joaquim Calatayud i Casals
Alcalde de les Borges del Camp